

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociației institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

□

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Aplicarea legii conversiunii. — Incercarea lui Roosevelt. — Industria noastră în cifre statistice. — Prospect de emisiune.

Aplicarea legii conversiunii.

Serisoare adresată plugarilor de dl V. P. Sassu, ministrul agriculturii.

Dl V. P. Sassu, ministrul agriculturii și domeniilor, a adresat următoarea scrisoare către plugarii din toată țara, privind la aplicarea legii conversiunii:

PLUGARI!

Prin cea mai dreaptă și cea din urmă lege a conversiunii, datoriile v'au fost ușurate mai mult decât erau așteptările voastre.

Puterea de plată și micșorarea veniturilor au călăuzit Guvernul și Sfatul Țării în fixarea reducerilor hotărâte pe categorii de datornici.

Cum sarcina datoriilor apăsă mai greu bresla plugarilor, reducerile de care vă bucurați au mers până la 70%, iar procentul este socotit numai 2% pe an începând din Decembrie 1931.

Fiecare debitor are acum alegerea termenului de plată: în 2, 5 sau 17 ani.

Dacă de pildă un plugar care dorește 1000 Lei voiește să se achite în doi ani, va plăti în primul an 150 Lei din capete plus o dobândă de 4.50 Lei, iar

în al doilea an restul de 150 Lei capete plus 9 Lei procent. Adică de fiecare mie Lei datorită, va plăti în cei 2 ani datoria redusă la 300 Lei, plus procentul total — socotit pe doi ani — adică 13.50 Lei.

Să luăm cazul când alt datornic ar voi să achite în 5 ani datoria sa de 1000 Lei. Reducerea totală este de 60%, deci va rămâne de plată numai 400 Lei, care se plătește în chipul următor:

În anul 1934/1935 va plăti 80 Lei capete plus 2.40 Lei procent.

În anul 1935/1936 va plăti 80 Lei capete plus 4.80 Lei procent.

În anul 1936/1937 va plăti 80 Lei capete plus 7.20 Lei procent.

În anul 1937/1938 va plăti 80 Lei capete plus 9.60 Lei procent.

În anul 1938/1939 va plăti 80 Lei capete plus 12 Lei procent.

În total pentru fiecare mie de Lei va plăti timp de cinci ani 400 Lei capete, plus 36 Lei procent pe toți 5 anii la întreaga sumă redusă.

Cei mai împovărați se pot elibera în 17 ani plătiind în primul an câte 5 la sută socotit la datoria redusă pe jumătate în două rate de câte 2,50 la sută Lei la 15 Noiembrie 1934, și 15 Mai 1935.

În asemenea condițiuni cine datorează 1000 Lei va plăti până la 15 Noiembrie Lei 12,50 capete și dobânzi, adică mai puțin decât procentul obișnuit mai înainte la 100 Lei.

Pentru orice om cu dreaptă judecată condițiunile de plată sunt astfel chibzuite, încât cea mai mare parte din datornici, chiar cu o parte din venitul unui an, să-și poată plăti ratele la vreme.

O SFORȚARE BĂRBĂTEASCĂ.

Acei dintre plugari, din fericire destul de rari, cari au împrumutat dela toate băncile și din cauza datoriiilor prea urcate nu vor putea acoperi din venit ratele anuale, vor trebui să facă o sforțare bărbătească să-și vândă ceva din jurul casei, la nevoie chiar din ogor, pentruca să rămână cu o parte din avere, însă curată.

Cu ajutorul creditului reinviat, orice om vrednic își poate reface avutul mai pe urmă.

Datoria plugărimii, — care n'a cerut milă, ci dreptate, este să asculte porunca legii, achitând rata convenită la 15 Noiembrie.

Nu ascultați șoaptele răuvoitorilor; termenul de plată nu se amână, iar legea nu se schimbă.

Achitarea regulată a ratelor vă fereste de necazul judecăților, asprimea executărilor silnice și pierderea sigură a avutului.

Guvernul a luat măsuri înțelepte: V'a împărțit porumb și semințe în regiunile unde s'a constatat lipsă, a ridicat prețul produselor voastre, tocmai pentru a vă înlesni împlinirea tuturilor obligațiilor.

Legea v'a ușurat, Guvernul v'a ajutat, reaua voință neerfată v'ar putea împinge pe calea rătăcirii, cu grele urmări pentru voi și pentru țară.

Achitarea primei rate până la 15 Noiembrie 1934, va însemna începutul desrobirii voastre, liniștea în cămin, asigurarea avutului primejduit și înviorarea agriculturii.

Numai în acest chip fama săteanului bun platnic, — cinstindu-și cuvântul și semnătura, — se va dovedi că a rămas aceiași; încrederea va renaște, banul va ieși din nou la iveală, pentru a spori producția și belșugul de altădată.

PLUGARI — FACEȚI-VĂ DATORIA. FAȚĂ DE VOI ȘI FAȚĂ DE ȚARĂ.

Ministrul agriculturii și domeniilor.

V. P. SASSU.

Încercarea lui Roosevelt.

Congresul american a dat lui Roosevelt depline puteri, de a introduce măsuri economice pe cari le va crede de cuviință, pentru înlăturarea crizei actuale. Criza aceasta nu este numai a Statelor-Unite, ci între altele și a noastră, și analogia aceasta în multe privințe, ne face să expunem publicului nostru cetitor modul de a lucra a președintelui Roosevelt, pentru înlăturarea dezastrului economic.

Criza din Statele-Unite a început în primăvara anului 1929, și a mers crescând până la anul 1933. La 4 Martie 1933 a depus Roosevelt jurământul de președinte al Statelor-Unite. La epoca aceasta se aflau în Statele-Unite 14 milioane șomeri. Numărul muncitorilor ocupați, scăzuse la a patra parte cât era în Martie 1929. Prosperitatea legendară a țării dispăruse. Aceasta era situația, când președintele Roosevelt lua în mână conducerea țării, și primul lucru fu, să ia măsuri pentru a pune capăt mizeriilor economice. Deoarece congresul îi dăde puteri aproape dictatoriale în privința aceasta, el își formă o gardă de intelectuali în care se găsesec profesori universitari, publiciști și statisticieni, toți oameni tineri cu vederi moderne, și cari au sarcina de a aduna și grupa materialul statistic și informativ trebuincios pentru studiarea și punerea în praxă a reformelor financiare și economice proiectate.

Problema ce au de rezolvat, ei o caracterizează în modul următor: „Trebuie să constatăm, dacă epocile acestea periodice de șomaj vast, pierderi enorme financiare și demoralizare generală, sunt într'adevăr o caracteristică inerentă organizației economice produsă de lumea din vest? La întrebarea aceasta vom putea răspunde numai după ce vom face alte cercetări și încercări în viitor“.

Ei dau numai decât și un răspuns: „Dreptul de proprietate trebuie să rămână, dar' să se modifice. Inițiativa individuală trebuie păstrată mai departe, dar' inițiativa aceasta are azi posibilități fără de margini precise; ea atinge nemijlocit pe altele, și din motivul acesta trebuie supus controlului public“. Încercările lui Roosevelt vreau să producă

o nouă organizare. În contul acesteia stă redresarea economică. Măsurile privitoare la agronomie comportă grija cea mai mare a lui Roosevelt. Ele au de scop restabilirea echilibrului în producțiunea și consumațiunea agricolă, precum și reforma legii despre hipotecile agricole. Legile acestea sunt completate de alte legi și ordonanțe vre-o douăzeci la număr. Acestea conțin și dispozițiile despre politica de cumpărare de aur și argint a guvernului, și a devalorizării dolarului.

Grija cea mai mare o are Președintele pentru ferme. Deja pe la începutul veacului prezent pământul din Statele Unite era distribuit. În anul 1910 existau în toate Statele Uniunii 6.361.000 ferme pe cari trăiau 32 mil. oameni. În anul 1930 numărul fermelor a scăzut la 6.288.000 pe cari trăiau 30.4 mil. oameni. În acești 20 ani însă numărul locuitorilor a sporit cu 30.8 milioane oameni. Paralel cu micșorarea numărului fermelor, adică a moșilor mici și mijlocii, a mers sportrea latifundiilor.

Și în industrie se încearcă o armonizare a producțiunii și a consumului. Principiul Președintelui este: „Nici un ram economic nu are drept de existență în țara aceasta, al cărui existență să bazează numai pe faptul că nu plătește pe muncitori așa ca să poată trăi omeneste“. Legea despre redresarea economică, constrânge sindicatele profesionale ale producătorilor din diferitele industrii, să se întrunească și să se înțeleagă asupra formei concurenței, producțiunii și vânzării. Principiile acordurilor survenite, se înregistrează în așa numitele „coduri“. Codurile acestea au un caracter de economie dirijată și stau sub controlul direct al Președintelui. Deja la primul acord de felul acesta, înfăptuit între producenții bumbacului, Președintele a cerut instituirea unui birou de „plănuire economică“ și contra concurenței necinstite (plausing and fair — practice agency).

Patronii trebuie să raporteze neîntrerupt despre evoluția lefurilor, timpul de lucru, numărul și rotațiunea singuraticelor mașini, utilizarea capacității de fabricațiune a exploatării, cantitatea stocurilor de tot felul, numărul comenzilor

și situația financiară a întreprinderii. Pe baza acestor date biroul de plănuire sau dirijare, trebuie să propună măsuri potrivite „pentru a asigura observarea contractelor, balanța dintre producțiune și vânzare, precum și stabilizarea situației industriei și a volumului de fabricațiune“.

În strânsă legătură cu aceasta este întărirea influenței angajaților din singuraticele uzine. Toate contractele de angajament au să conțină următoarele dispoziții. Angajații (muncitorii) au dreptul de a se asocia și de a duce pertractări prin reprezentanți aleși de ei. La denumirea acestor reprezentanți, sau la alegerile din organizația lor, sau la luarea altor măsuri de comun acord, cu scopul de a duce pertractări în comun, sau de a se ajuta și apăra reciproc, patronii nu au voie să se amestece, sau să impună angajaților (muncitorilor) vre-o restricțiune sau silă. Nici un angajat sau vre-un muncitor care caută lucru, nu poate fi forțat în schimbul unui angajament, să între ca membru în vre o asociațiune muncitorească fără asentimentul lui, sau să fie împiedecat de a face parte dintr'o asociațiune profesională sau muncitorească aleasă de el în mod independent, sau să adereze și să colaboreze la o astfel de asociațiune.

Introducerea acestor dispoziții nu a mers fără de lupte grele. Multe întreprinderi s'au opus la acceptarea lor, și lui Ford, regele industriei de automobile i-a succes să facă cu guvernul un acord special. Dela introducerea primelor „coduri“ s'au declarat peste o mie de greve la cari au luat parte peste 700.000 muncitori. În grevele aceste s'au pierdut 9¹/₂ milioane zile de lucru, iar în lefuri 33¹/₂ mil. dolari. Sindicatele muncitorești au înregistrat în timpul acesta un spor de aproape 2 mil. membri. Faptul reducerii orelor de muncă dela 35—40 ore săptămânal, este numai o caracteristică exterioară a măsurilor de urgență.

Dispozițiunile amintite poate că vor peri și vor face loc la altele, cerute de echilibrul dintre producțiune și consum. Va rămânea însă amestecul guvernului și controlul său permanent. Vor rămânea birourile sau oficiile de plănuire și se va crea o nouă orientare de valori în viața economică americană.

Ca o consecință a măsurilor luate de Roosevelt s'a putut constata, că o urcare a prețurilor survenită în urma politice sale de inflațiune, a avut ca efect o creștere imediată a producțiunii; în schimb orice încetinire a urcării prețurilor a fost urmată de o scădere a producțiunii și prilejului de muncă.

Următoarele cifre de „indice“ ne arată vădit acest lucru:

(Cifrele sunt reperate dela unitatea 100 din Martie 1929, când prosperitatea în Statele Unite era la culme).

		Prețul mărf. en gros.	Produc- țiunea.	Munca.
Martie	1933	60·2	54	56
Iulie	„	68·9	90	68
Decemv.	„	70·8	66	71
Mai	1934	73·7	78	79

Din Martie până la Iulie 1933 prețurile s'au urcat în urma inflațiunii în mod considerabil; concomitent cu aceasta, producțiunea s'a urcat dela 54 la 90, și munca dela 56 la 68. Propagatorii monedei france (fără acoperire metalică) au propus atunci pentru periodul Iulie—Decembrie un impozit de circulațiune de 2½% asupra monedei; Roosevelt a ales însă stimulentele inflațiunii care a produs și ea o mică urcare a producțiunii. La orice caz, cu tot sezonul de iarnă, numărul muncitorilor ocupați nu a scăzut. Dela Decembrie 1933 — Mai 1934 inflațiunea iarăși a fost forțată mai mult, și urmarea a fost, că atât angajarea muncitorilor, cât și urcarea producțiunii au făcut progrese mai mari.

Deci, încercarea lui Roosevelt dovedește, că o reducere a economiei are mai multe șanse dacă se face printr'o nouă reglementare a circulațiunii monetare, decât prin continuarea sistemului de economie dirijată.

Poporul american are încredere în Roosevelt, și e conștiu, că singuraticile măsuri nu sunt numai măsuri dictate de necesitățile momentului, ci formează o nouă coordonare a relațiunilor dintre factorii economiei naționale. De bună seamă, acestor măsuri vor urma și altele. Programul de redresare economică

a Președintelui nu este în totalul său numai o colecție de proiecte făcute la întâmplare, ci constituie un întreg logic. Este un lucru secundar, dacă Președintele în lupta sa pentru o nouă ordine a stărilor economice și sociale va reuși sau nu: încercarea sa va avea repercursiuni nu numai în Statele-Unite, ci și în celelalte țări ale globului.

E. V.

Industria noastră în cifre statistice.

Dacă vom căuta să ilustrăm prin cifre, felul cum a evoluat activitatea noastră industrială în ultimii cincisprezece ani, concluzia la care ajungem este una de continuă ascensiune, cu excepția punctului de inflexiune marcat de piedeca pe care ne-a pus-o criza în 1931 și de reluarea continuității odată cu favorabila influență a contingentării importului. Astfel, indicele activității industriale, a avut următoarea progresivitate:

În anul 1924	70,2
„ „ 1927	100
„ „ 1928	105
„ „ 1929	109
„ „ 1930	102
„ „ 1931	100
„ „ 1932	120
„ „ 1933	127
„ „ 1934	146

După cum se vede din cifrele înșirate, în anul 1934 (cifra se referă la prima jumătate a anului) producțiunea industrială s'a dublat față de 1924. Deci în curs de zece ani, am reușit să ne îndoim forțele noastre de producție în domeniul industrial. Tot din cifrele înșirate se vede tendința de progres care se degajează pentru viitor și în fine soliditatea pasului făcut, considerând salturile dela an la an, destul de moderate. Acest ultim rezultat însemnează o echilibrare definitivă pe teren a industriei, legată de nevoile noastre și astfel întărește convingerea că ceea ce odată s'a creat, nu va putea fi dărâmat la prima suflare mai puternică a unui curent de criză trecătoare.

Cifrele înșirate, luate însă singure nu dau o icoană reală, asupra proporției în care industria a fecundat situația noastră economică și financiară și în special munca românească. De aceea vom lega ci-

frele date de unele mai caracteristice pentru că să se vadă, în ce măsură industria românească e legată de acest pământ, a cărui activitate de tot felul trebuie să o ajute.

Un prim element care ne, ajută să facem o privire în această direcțiune, este numărul care ne arată variația întreprinderilor pe ani și care se prezintă astfel:

Anul	1904	294	de întreprinderi
"	1906	419	" "
"	1911	945	" "
"	1930	3.646	" "
"	1931	3.524	" "
"	1932	3.557	" "
"	1933	3.487	" "

Primele trei cifre (anii : 1904, 1906 și 1911) se referă evident numai la vechiul regat, iar ultimele patru (anii : 1930, 1931, 1932 și 1933) la toată țara. Numărul întreprinderilor este după cum se vede aproape constant, ceea ce înseamnă că mărirea producției arătată de prima serie de cifre dată de noi, este o urmare a lărgirii cadrului acestora. Lucrul este îmbucurător, deoarece se face dovada, că a intervenit concentrarea întreprinderilor într'o măsură importantă pe de o parte, iar pe de altă parte, că raționalizarea acceptabilă a muncii în întreprinderi, a avut efecte importante.

Al doilea element care caracterizează legătura activității noastre industriale cu solul național și cu relațiunile noastre de viață, este mărirea capitalului investit și valoarea producției anuale. În această privință avem pe anii 1930, 1931, 1932 și 1933 următoarele cifre privind respectiv, mărirea capitalului investit și valoarea producției :

Lei	40.590.930.000.—	și	48.353.864.000.—
"	40.549.182.000.—	"	33.154.712.000.—
"	40.778.283.000.—	"	32.475.096.000.— și
"	39.828.930.000.—	"	34.940.757.000.—

Ce ne spun cifrele înșirate ? Prima serie de cifre (valoarea capitalului investit) ne arată că mărirea capitalului investit a urmat aceeași alură ca și numărul întreprinderilor, adică a avut o variație puțin importantă în plus sau în minus. Raportul acesta de paralelă desfășurare (sau mână în mână) a numărului întreprinderilor cu mărirea capitalului investit, constituie iarăși o dovadă de concordanță totală a activității industriale față de situația generală dela noi.

Mai semnificative în această privință, sunt însă cifrele cari arată valoarea producției pe perioada

1930—1933 și cari după un salt de cca. cincispezece miliarde făcut între 1930 și 1931, se mențin la o cifră bine consolidată de cca. treizeci și trei de miliarde. Dacă am cerca să explicăm acest salt regresiv al valorii producției din anul 1930 față de restul perioadei considerate, am fi ușor induși în eroare de nuditatea cifrelor, pentru cazul când nu s'ar scruta științific evenimentele. Cercetând obiectiv, vom constata însă că scăderea menționată a valorii producției, se datorește scăderii prețurilor și nu atât încetării activității. De altfel, scăderea activității industriale explicată pe această bază ar fi un paradox față de realitate, deoarece știm că în ultimii 3—4 ani, industria a lucrat în plin randament. Așa fiind, putem afirma că într'o măsură importantă, industria a făcut pas cu necesitățile economiei românești, necesități cari constau în aducerea la un nivel comun a prețurilor industriale și agricole. În această privință s'a făcut de sigur ceva, dar s'a făcut prea puțin față de cerințele situației. De aceea este necesar să se persevereze în această direcție, pentru că să putem ajunge la un grad de complectă concordanță a prețurilor agricole și industriale. În acest stadiu, deși pe o cale anormală din punct de vedere economic, autarhia, am ajunge la o consolidare îmbucurătoare, ale cărei rezultate ne-ar folosi pentru totdeauna.

Activitatea noastră industrială, văzută prin prisma datelor statistice, mai are încă importante semnificațiuni economice cari pretind analizate. Importantă este în această ordine de idei, măsura în care industria susține munca națională. Cifrele respective ne arată, că angajații întreprinderilor s'au totalizat pe ani (1930—1933) precum urmează :

1930	174.227	persoane
1931	152.309	"
1932	152.198	"
1933	184.777	"

Nici aceste cifre nu sunt lipsite de o notă îmbucurătoare. Ele ne arată că numărul angajaților din anul 1933, a fost cu peste zece mii, mai mare ca în 1930, ceea ce înseamnă că și în această privință, suntem în plin mers spre normalitate. Posibilitatea de absorbție a elementului muncitoresc (manual și intelectual) este pentru statul românesc o cerință categorică adresată industriei, care trebuie în mod imperativ satisfăcută. Este în interesul ordinii sociale ca debușeurile românești de muncă să se lărgiască, pentru a compensa în parte nepuțința statului, dar mai cu seamă pentru a distruge mentalitatea, că statul este factorul important care dă de lucru. Iar cu aceasta se lămuresc și năzuințele spre o viață mai independentă, năzuință pe care lucrul la stat o distruge și o compromite.

În legătură strânsă cu numărul angajaților din industrie stă și mărimea remunerației lor, cu două aspecte deosebite: un aspect îl dă posibilitatea traiului angajatului, iar al doilea aspect, îl formează puterea lui de contribuție la susținerea statului. Datele care ne stau la dispoziție nu elucidează problema din cele două puncte de vedere. Ele ne spun numai, că angajații pe cari i-am înșirat mai sus, s'au împărțit sub formă de salarii în următoarele sume:

1930	Lei	4.944.468.000.—
1931	„	5.363.234.000.—
1932	„	4.378.571.000.—
1933	„	5.012.999.000.—

Luată în total, sumele sunt într'adevăr impresionante. Ele se ridică la ceva peste a treia parte, din totalul cu care statul își remunerează funcționarii. Analizate însă din punctul de vedere al aportului fiscal, nu putem ajunge la cifre concludente, deoarece media pe cap de angajat, se ridică la cca. 30.000 Lei anual. Ori media aceasta nu e decisivă în ce privește impunerea fiscală, deoarece salariile reale pot să oscileze enorm în plus și puțin chiar în minus.

Dacă ne găsim la acest capitol al fiscalității care în țara noastră este cam exagerat dezvoltată cu toate reducerile cari s'au făcut la cote în ultimul timp, vom spune un cuvânt și despre măsura în care industria a satisfăcut necesitățile statului. Cifrele cari ne stau la dispoziție, sunt, am putea zice impresionante. Din totalul de prevederi bugetare la impozitele directe și indirecte cari s'au urcat astfel:

In 1931	Lei	21.673.013.796.—
„ 1932	„	17.141.000.000.—
„ 1933	„	16.941.179.717.—

industria a contribuit respectiv cu sumele ce urmează:

In 1931	cu Lei	12.522.091.950.—
„ 1932	„ „	10.351.500.000.—
„ 1933	„ „	10.846.000.000.—

ceace însemnează că peste 50% din prevederile la capitolele menționate, au fost acoperite de activitatea industrială.

A mai rămas să mai complectăm cifrele văzute cu datele de contribuțiune ale industriei la comerțul românesc exterior. Ele sunt: 41,48% din valoare exportului în 1931, 50,46% în 1932 și 62,49% în 1933. De remarcat este, că în măsura în care contribuția industriei la exportul românesc s'a accentuat a scăzut în acelaș raport contribuția agriculturii. Astfel cifrele statistice ale exportului agricol, au variat pe ani astfel:

în 1931, 52,18% din valoarea exportului, în 1932, 44,36%, iar în 1933, 32,28%. Așa fiind, vedem că agricultura și industria, s'au complectat una pe alta; au mers adecă mână în mână. Fenomenul este îmbucurător și să sperăm că va continua în aceeaș concordanță. În acest caz activitatea industrială la noi nu formează altceva decât un compliment întregitor al celei agricole. Cu acest decisiv argument, industria și-a câpătat importanța ei primordială în cadrul economiei românești.

Ing. GH. BRÂNDUȘ.

REGATUL ROMÂNIEI.

MINISTERUL FINANTELOR.

Prospect de emisiune.

Imprumutul de înzestrare a țării 4¹/₂%
din 1934.

Scopul împrumutului. În baza legii publicată în Monitorul Oficial No. 156 din 10 Iulie 1934 și a Jurnalului Consiliului de Miniștri No. 2084 din 6 Octombrie 1934, se autoriză Ministerul Finanțelor de a emite prin subscripție publică un împrumut care va fi numit „Imprumutul de înzestrare a țării” 4¹/₂% din 1934.

Acest împrumut este destinat să acopere cheltuielile pentru investițiuni absolut necesare apărării naționale, culturii naționale, agriculturii, construcției și refacerii de drumuri, precum și alte lucrări publice.

Imprumutul se va emite în condițiunile următoare:

1. Obligațiuni. Titluri. Ministerul Finanțelor emite obligațiuni la purtător numite „Obligațiuni 4¹/₂% 1934” constituind „Imprumutul de înzestrare a țării” a cărui valoare nominală va fi totalul sumelor cuprinse în obligațiunile efectiv achitate până la sfârșitul subscripțiunilor.

Obligațiunile create vor fi în valoare nominală de 1000 Lei și vor fi reprezentate prin titluri de: o obligație, 2 obligații, 5 obligații, 10 obligații și 20 obligații, adică se vor emite titluri având următoarele valori nominale: 1000 Lei, 2000 Lei, 5000 Lei, 10.000 Lei, 20.000 Lei.

Fiecare obligație va purta un număr de ordine, deci pe titlurile de două obligațiuni vor figura două numere de ordine consecutive, pe titlul de 5 obligațiuni vor figura 5 numere de ordine consecutive etc.

2. Dobânzi. Cupoane. Obligațiunile vor fi purtătoare de o dobândă $4\frac{1}{2}\%$ pe an, începând dela 1 Decembrie 1934 și până la amortizarea lor. Dobânda anuală va fi plătită jumătate la 1 Iunie și jumătate la 1 Decembrie, *prima plată de dobândă făcându-se la 1 Iunie 1935.*

Obligațiunile vor fi prevăzute cu un număr de 40 de cupoane, pentru plățile de dobânzi necesare în primele 40 de semestre, și un talon în schimbul căruia se va da o nouă foaie de cupoane după achitarea primelor 40 de cupoane.

Cupoanele scăzute se primesc drept numerar pe valoarea lor nominală de către toate casele publice.

3. Amortizarea. Obligațiunile vor fi amortizate în cel mult 40 de ani prin trageri la sorși trimestriale începând din anul 1935. Tragerile la sorși se vor face în zilele de 1 Februarie și 1 Mai ale fiecărui an pentru obligațiunile cari vor fi rambursate la 1 Iunie următor și în zilele de 1 August și 1 Noembrie ale fiecărui an pentru obligațiunile care vor fi rambursate la 1 Decembrie următor.

4. Rambursarea obligațiunilor. Premii mari. Prime. Obligațiunile eșite la sorși la tragerile trimestriale vor fi rambursate la scadență *cu premii mari sau cu prime de rambursare.*

a) Amortizarea cu premii mari. Pentru fiecare total de un miliard de Lei subscriși în împrumut se vor amortiza cu premii mari, plătindu-se în anul întâiu :

1 oblig. cu	3.000.000 Lei	total	3.000.000 Lei
2 " " câte	1.000.000 " "	" "	2.000.000 "
4 " " "	500.000 " "	" "	2.000.000 "
4 " " "	250.000 " "	" "	1.000.000 "
46 " " "	100.000 " "	" "	4.600.000 "
57 obligații rambursate în total			12.600.000 Lei

În anii următori, numărul obligațiunilor cari, pentru fiecare total de un miliard Lei subscris, se rambursează cu premiile mari arătate în tabelul de mai sus, rămâne același ca în anul întâi cu excepția că numărul obligațiunilor care se rambursează cu câte 100.000 Lei se micșorează cu câte o obligațiune din an în an.

Pentru fracțiunea de miliard ce va fi cuprinsă în valoarea nominală totală subscrisă se va adăuga pentru premii mari anuale o sumă proporțională cu acea fracțiune.

Distribuția premiilor mari anuale se va face la cele 4 trageri din anul respectiv în părți pe cât se poate egale.

Imediat după închiderea subscripției, cunoscându-se valoarea nominală a împrumutului, se va arăta

cu precizie distribuția premiilor mari acordate la fiecare tragere trimestrială.

b) Amortizarea cu prime. Celelalte obligațiuni eșite la sorși și cari nu au ieșit la tragere cu premii se vor achita cu o primă de 200 Lei peste valoarea nominală de 1000 Lei. Prin urmare, *titlurile de 1000 Lei vor fi rambursate cu 1.200 Lei, cele de 2000 Lei cu 2.400 Lei, cele de 5000 Lei cu 6000 Lei, cele de 10.000 Lei cu 12.000 Lei, cele de 20.000 Lei vor fi rambursate cu 24.000 Lei.*

Obligațiunile eșite la sorși se primesc, din ziua scadenței la plată, drept numerar pe valoarea lor de rambursare, de către toate casele publice.

5. Tabel de amortisment. Numărul obligațiunilor ce se vor amortiza în fiecare semestru va fi arătat într'un tabel de amortisment tipărit pe fiecare titlu. Acest tabel va fi alcătuit pe baza unei simetrii constante, care ar amortiza întreg împrumutul prin trageri la sorși în 20 semestre, cu o dobândă de $2\frac{1}{2}\%$ pe semestru, plata obligațiunilor făcându-se pe valoarea lor nominală. (Această simetrie constantă va fi mărită cu suplimentul necesar acoperirii primei de 20% și a premiilor mari).

6. Efectuarea tragerilor la sorși. Tragerile trimestriale se vor face fără deosebire asupra titlurilor de câte o obligațiune grupate în serii de 20, asupra titlurilor de 2 obligațiuni grupate în serii de 10, asupra titlurilor de 5 obligațiuni grupate în serii de câte 4 asupra titlurilor de câte 10 obligațiuni grupate în serii de câte 2 și asupra titlurilor de câte 20 de obligațiuni considerate câte un an.

Numărul obligațiunilor trase la sorși în fiecare trimestru va fi jumătate din numărul obligațiunilor arătate în tabelul de amortisment că trebuie rambursate în semestrul respectiv, ținându-se seamă că obligațiunile sunt trase la sorși în grupe de câte 20. În tragerile pentru amortizarea cu premii mari, fiecare posesor de titluri participă cu atâtea numere câte obligațiuni are; prin urmare, posesorul unui titlu de obligație participă cu un număr, posesorul unui titlu de 20 obligații participă cu 20 de numere.

7. Incetarea dobânzilor. Obligațiunile eșite la sorși nu vor mai produce dobânzi dela data când suma cu cari sunt rambursate devine exigibilă. Obligațiunile prezentate la rambursare trebuie să cuprindă toate cupoanele cu scadențele următoare datei când amortismentul devine exigibil.

Valoarea nominală a cupoanelor lipsă va fi scăzută din suma de rambursare.

8. Scutirea de impozite și taxe. Plata dobânzilor și a sumelor cu cari se amortizează obligațiunile va fi făcută purtătorului cupoanelor sau obligațiunilor fără nici un fel de reducere, adică aceste plăți sunt scutite

de orice fel de impozit (elementar și supra cotă) și de orice fel de taxe sau drepturi de orice natură prezente sau viitoare percepute sau impuse de Stat.

Deasemenea, obligațiunile vor fi scutite de impozitul pe succesiuni și de impozitele pe actele dotale și cele de donațiuni.

9. Stabilitatea Leului. Plata dobânzilor și amortizărilor se va face în Lei, așa cum sunt definiți prin legea monetară din 7 Februarie 1929, adică un Leu corespunzând cu valoarea legală de azi a unei cantități de 10 miligrame au cu titlu 0.900.

10. Lombardare. Garanții. Cauțiuni. Titlurile acestui împrumut vor fi primite spre lombardare de către Banca Națională a României, Casa de Depuneri și casa națională de Economii și Cecuri poștale.

Ele vor fi primite pe valoarea lor nominală în toate cazurile când legea sau regulamentul obligă la depunerea de garanți sau cauțiuni.

11. Prescripțiuni de plată. În cazul când plata vreunui cupon nu va fi cerută în timp de 5 ani dela scadența sa, sau amortizarea vreunei obligațiuni nu va fi reclamată într'un interval de 10 ani dela data scadenței sale, posesorul cuponului sau obligațiunii, pierde dreptul la sumele ce i s'ar fi cuvenit, acestea rămânând în folosul Statului.

12. Subscripțiuni. Prețul de emisiune. Subscripțiunile la acest împrumut se vor face între 5 și 25 Noembrie 1934, Ministerul Finanelor rezervându-și dreptul să le închidă și mai înainte.

Prețul de emisiune al unei obligațiuni de 1000 Lei este de 880 Lei și se plătește odată cu subscrierea.

13. plăți cu titluri de rentă. Se admite ca o parte din suma de plată, care să nu depășească 20% din valoarea nominală subscrisă, să se facă cu titluri din rentele de mai jos, socotite pe cursul arătat în dreptul fiecăruia.

R E N T A				CURSUL.
1	4%	1889	Internă	75%
2	4%	1889	Externă	75%
3	4%	1891		75%
4	4%	1894	Externă	65%
5	5%	1894	Internă	70%
6	4%	1896		60%
7	4%	1898		45%

R E N T A				CURSUL.
8	5%	1903		60%
9	4%	1905 A. B.		55%
10	4%	1905	Convertită	55%
11	4%	1908		60%
12	4%	1910	Internă	55%
13	4%	1910	Externă	55%
14	4 $\frac{1}{2}$ %	1913		55%
15	5%	1916	Imprum. naț.	55%
16	5%	1919	„ unirii	55%
17	5%	1920	„ refacerii	55%
18	5%	1920	Deblocată	50%
19	5%	1922	Renta de expr. amort.	50%
20	5%	1933	„ „ „ perpetua	50%

Obligațiunea de 1000 Lei se poate plăti deci cu 680 Lei în numerar și 200 Lei în titluri de rentă.

Dacă valoarea titlurilor prezentate în plată depășește 20 la sută din valoarea nominală totală subscrisă, plusul rămâne în favorul Statului; dacă este mai mică de 20 la sută, diferența se completează cu numerar.

Titlurile primite în plată trebuie să aibă toate cupoanele cu scadențele ulterioare datei de 1 Decembrie 1934.

14. Ghișeuri de subscripție. Subscripțiile și vărsămintele se vor face la Banca Națională a României și Sucursalele ei, la Casa Națională de Economie și Cecuri poștale, la Birourile oficiilor poștale, la toate Casele publice și la Băncile ce vor fi arătate la timp.

Ghișeurile de subscripție vor pune la dispoziția subscriitorilor formularele necesare. Pentru sumele vărsate se va elibera o chitanță de primire, la nevoie, poate fi trecută de titularul ei pe numele altei persoane, prin simpla mențiune în scris, pe acea chitanță a transmisiunii posesiunii.

15. Liberarea titlurilor. Titlurile definitive cuvenite subscriitorilor vor fi eliberate în schimbul chitanțelor de vărsăminte prin ghișeurile unde s'au făcut subscripțiile.

B u c u r e ș t i, 20 Octombrie 1934.

Ministerul Finanelor, VICTOR SLĂVESCU.